

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 41
(Kettubot 62b-63a: Rabinos poco románticos)

- המדיר את אשתו מתשמיש המטה:
- . בית שמאי אומרים שתי שבתות
- . בית הלל אומרים שבת אחת.
- התלמידים יוצאין לתלמוד תורה שלא ברשות שלשים יום.
- הפועלים-שבת אחת.
- העונה האמורה בתורה:
- . הטיילין בכל יום.
- . הפועלים שתיים בשבת.
- . החמרים אחת בשבת.
- . הגמלים אחת לשלשים יום.
- . הספנים אחת לששה חדשים-דברי רבי אליעזר:

אמר רב ברונא: אמר רב: הלכה כר"א.
אמר רב אדא בר אהבה אמר רב: זו דברי ר' אליעזר אבל
חכמים אומרים התלמידים יוצאין לתלמוד תורה ב' וג' שנים
שלא ברשות.

אמר רבא: סמכו רבנן אדרב אדא בר אהבה ועבדי עובדא
בנפשיהו.

כי הא דרב רחומי הוה שכיח קמיה דרבא במחוזא. הוה רגיל
דהוה אתי לביתיה כל מעלי יומא דכיפורי. יומא חד משכתייה
שמעתא. הוה מסכיא דביתהו: "השתא אתי השתא אתי". לא

אתא. חלש דעתה אחית דמעטא מעינה. הוה יתיב באיגרא
אפחית איגרא מתותיה ונח נפשיה.

עונה של תלמידי חכמים אימת?
אמר רב יהודה אמר שמואל: מע"ש לע"ש.

"אשר פריו יתן בעתו" (תהילים א)

אמר רב יהודה ואיתימא רב הונא ואיתימא רב נחמן: זה
המשמש מטתו מע"ש לע"ש.

יהודה בריה דר' חייא חתניה דר' ינאי הוה אזיל ויתיב בבי רב
וכל בי שמשוי הוה אתי לביתיה. וכי הוה אתי הוה קא חזי קמיה
עמודא דנורא. יומא חד משכתיה שמעתא כיון דלא חזי ההוא
סימנא אמר להו רבי ינאי כפו מטתו שאילמלי יהודה קיים לא
ביטל עונתו הואי. "כשגגה שיוצא מלפני השליט" (קוהלת י) ונח
נפשיה.

רבי איעסק ליה לבריה בי רבי חייא כי מטא למיכתב כתובה נח
נפשה דרביתא. אמר רבי: "ח"ו פסולא איכא?" יתיבו ועיינו
במשפחות רבי אתי משפטיה בן אביטל ורבי חייא אתי משמע
אחי דוד.

אזיל איעסק ליה לבריה בי ר' יוסי בן זימרא פסקו ליה תרתי
סרי שנין למיזל בבי רב. אחלפיה קמיה אמר להו: ניהוו שית
שנין. אחלפיה קמיה. אמר להו: "איכניס והדר איזיל". הוה קא
מכסיף מאבוה. א"ל: "בני דעת קונך יש בך מעיקרא כתיב:

(שמות טו) 'תביאמו ותטעמו' ולבסוף כתיב (שמות כה) 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' אזיל יתיב תרתי סרי שני בבי רב עד דאתא איעקרא דביתהו. אמר רבי: "היכי נעביד? נגרשה יאמרו ענייה זו לשוא שימרה. נינסיב איתתא אחריתי יאמרו זו אשתו וזו זונתו" בעי עלה רחמי ואיתסיאת:

רבי חנניה בן חכינאי הוה קאזיל לבי רב בשילהי הלוליה דר"ש בן יוחאי. א"ל: איעכב לי עד דאתי בהדך. לא איעכבא ליה. אזל יתיב תרי סרי שני בבי רב. עד דאתי אישתנו שבילי דמתא ולא ידע למיזל לביתה. אזל יתיב אגודא דנהרא שמע לההיא רביתא דהוו קרו לה: "בת חכינאי בת חכינאי מלי קולתך ותא ניזיל" אמר: "ש"מ האי רביתא דידן." אזל בתרה הוה יתיבא דביתהו קא נהלה קמחא דל עינה חזיתיה סוי לבה פרח רוחה. אמר לפניו: "רבש"ע ענייה זו זה שכרה?" בעא רחמי עלה וחייה.

רבי חמא בר ביסא אזיל יתיב תרי סרי שני בבי מדרשא. כי אתא אמר: "לא איעביד כדעביד בן חכינאי" עייל יתיב במדרשא שלח לביתה. אתא ר' אושעיא בריה יתיב קמיה הוה קא משאיל ליה שמעתא חזא דקא מתחדדי שמעתיה. חלש דעתיה אמר: אי הואי הכא הוה לי זרע כי האי." על לביתה על בריה קם קמיה הוא סבר למשאליה שמעתתא קא בעי. אמרה ליה דביתהו: "מי איכא אבא דקאים מקמי ברא?" קרי עליה רמי בר חמא: (קוהלת ד) "החוט המשולש לא במהרה ינתק" זה ר' אושעיא בנו של רבי חמא בר ביסא.

ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה. חזיתיה ברתיה דהוה צניע ומעלי. אמרה ליה: "אי מקדשנא לך אזלת לבי רב." אמר לה: "אין". איקדשא ליה בצינעה ושדרתיה. שמע אבוה אפקה מביתיה אדרה הנאה מנכסיה. אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב. כי אתא אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי. שמעיה להווא סבא דקאמר לה: "עד כמה (64a) קא מדברת אלמנות חיים?" אמרה ליה: "אי לדידי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני". אמר ברשות קא עבידנא. הדר אזיל ויתיב תרי סרי שני אחריני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי שמעה דביתהו הות קא נפקא לאפיה אמרו לה: "שיבבתא שאילי מאני לבוש ואיכסאי". אמרה להו: (משלי יב) "יודע צדיק נפש בהמתו" כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה הוו קא מדחפי לה שמעיה. אמר להו: "שבקוה שלי ושלכם שלה הוא".

שמע אבוה דאתא גברא רבה למתא אמר: "איזיל לגביה אפשר דמפר נדראי". אתא לגביה א"ל: "אדעתא דגברא רבה מי נדרת?" א"ל: "אפילו פרק אחד ואפי' הלכה אחת" אמר ליה: "אנא הוא". נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה ויהיב ליה פלגא ממוניה ברתיה.